

Posudek bakalářské práce

Dagmar Sobotková: Zahraniční politika Mohameda Morsiho

Autorka předkládané bakalářské práce se rozhodla vybrat si neobvyklé, leč zajímavé téma, které se týká krátkého, ale dramatického období prezidentské vlády M. Morsiho v Egyptě krátce po událostech tzv. arabského jara v této zemi. Konkrétně se práce zabývá Morsiho zahraniční politikou během jeho krátkého prezidentství a to pomocí využití přístupu analýzy zahraniční politiky (FPA – foreign policy analysis).

Práce se nejprve věnuje vymezení FPA a ukazuje, jak lze pomocí tohoto přístup zkoumat zahraniční politiky jinak, než pomocí obvyklejších postupů a teorií. Poté se teoretická kapitola věnuje nástrojům zahraniční politiky a také typologie různých druhů vůdcovství v mezinárodní politice. Následně se autorka obrací k politickému vývoji v Egyptě po začátku arabského jara. Kapitoly 3 až 6 jsou pak věnovány samotné Morsiho zahraniční politice, kdy se autorka nejprve zabývá jejími cíli a celkovou strategickou orientací, aby se pak zabývala Morsiho zahraničněpolitickými prostředky, jakožto i celkovými dopady zahraniční politiky Egypta za Morsiho prezidentství. Poslední kapitola slouží k zařazení Morsiho do jednoho z typů vykonavatelů zahraniční politiky.

Práce je strukturována logicky a obsahuje dostatečný počet odborných zdrojů. Horší již je to s jazykem práce, který, ač se v průběhu psaní práce zlepšoval, stále vykazuje mnohé závažné nedostatky. Obecně lze výzkumný záměr autorky hodnotit pozitivně, ale na mnoha částech práce se ukázalo, že přeci jen byla dokončována ve velkém spěchu. Níže uvedené body představují hlavní kritické výhrady k práci:

- a) Ač samozřejmě vysoko hodnotím snahu pracovat s méně obvyklým teoretickým rámcem, není jeho potenciál v práci řádně využit. To lze vidět již na samotné teoretické části, kde po jejím přečtení nemusí být čtenáři jasná odlišnost FPA od ostatních přístupů. Je tomu tak zejména proto, že práce neshrnuje debatu o různých přístupech FPA, které v průběhu desetiletí vznikly. Práce se sice dosti věnuje prostředkům a osobnostem zahraniční politiky, pomíjí však zmínit, že FPA se od počátku věnuje detailnímu popisu zahraničně politického procesu, vlivu byrokracie, vlivu vůdcovství apod. Proto je využití FPA v práci dosti selektivní, a nakonec se z něj de facto stává úvaha, jaký typ vůdcovství Morsiho etapa představuje.

- b) Práce je na mnoha místech příliš stručná. Dozvíme se pouze málo o zahraniční politice Egypta před Morsim (nebo po něm), což znesnadňuje povahu jeho zahraniční politiky. Přestože je předmětem výzkumné otázky povaha prostředků, které Morsi v rámci své zahraniční politiky používal, obsahuje práci pouze jejich sporou analýzu. Díky obecné zkratkovitosti práce tak může čtenář tápat nad důležitostmi některých částí k naplnění výzkumného cíle, např. pasáže o „vyhlášení války“. I když se práce věnuje vztahům Egypta k USA a arabskému světu, nedozvíme se téměř nic o vztazích s Íránem nebo Saudskou Arábií. Podobně se tak nedozvíme mnoho o vztazích k Izraeli během Morsiho mandátu.
- c) Přestože práce obsahuje (zejména co se týče diplomacie Morsiho) některé primární zdroje, pro naplnění cíle používat FPA je to přeci jen málo. Takovýchto zdrojů by práce měla používat více a robustněji.

Obecně vzato, práce bohužel zaostala za očekáváním ne celkovým zaměřením, ale problematickým provedením, kdy řada částí práce působí uspěchaně. Protože však práce v minimální míře splňuje nároky kladené na bakalářské práce, doporučuji ji k obhajobě.

V Hradci Králové 11. 8. 2020

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.